

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Låt oss gå upp till Herrens berg

Äldste Timothy J. Dyches, Förenata staterna

Presidentskapet för området Europa

Profeten Jesaja förkunnade: "Kom, låt oss gå upp till Herrens berg. ... Han skall undervisa oss om sina vägar, så att vi kan vandra på hans stigar."¹

Herrens heliga tempel är det "Herrens berg" där vi kan stärka vår tro på vår himmelske Fader och hans enfödde Son Jesus Kristus. Inom varje tempels heliga väggar undervisas vi "om hans vägar": var vi kommer ifrån, vårt syfte här på jorden medan vi "vandrar på hans stigar", och vart vi kan komma. Herrens hus är en ypperlig miljö där vi kan utöva vår handlingsfrihet för att lära och växa.

Som ditt områdespresidentskap gläds vi med dig över de många välsignelser som templet skänker oss. "Vår största önskan är att se människor leva med glädje och förbereda sig för att komma till templet, där de tar emot förrättningarna och ingår förbunden som är nödvändiga för deras familjers upphöjelse och blir andligt och timligt oberoende."²

I denna föränderliga värld står templet fast och orubbligt.

Vår gudsdyrkan i templet påminner oss om att vi verkligen kan binda familjen samman och om de ansvar som föräldrar har gentemot sina barn. "Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter

bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt."³

Målet för 2015 är att du personligen ska känna samhörighet med din familj och släkt. Det sker när du fyller i häftet "Min släkt" med berättelser och släkthistoriska uppgifter om dina förfäder och sedan tar dem till templet.

När vi går till templet utför vi ett kristuslikt tjänande genom det vi gör i kärlek för dem som inte kan göra det för sig själva. President Joseph F. Smith sa: "Genom våra ansträngningar för deras skull kommer trældomens bojor att falla av dem. Det mörker som omger dem kommer att skingras, så ljuset kan lysa på dem. De kommer i andevärlden att få höra talas om arbetet som har utförts för dem här av deras barn, och de kommer att glädjas med er då ni utför dessa plikter."⁴

Några av min familjs bästa minnen skapades när vi möttes i templet för att utföra heliga förrättningar för våra avlidna förfäder. "Osjälviskt tjänande och helgelse förädlar vår ande, tar bort fjällen från våra andliga ögon och öppnar himlens fönster. Genom att bli svaret på någon annans bön finner vi ofta svaret på vår egen."⁵

Äldste

Timothy J. Dyches

En medlem skrev nyligen: "Varje gång jag besöker templet känner jag anden brinna djupt inom mig. Det är en otroligt andlig upplevelse att bara vara på tempelområdet, men när jag är där inne och tjänar Herren och hjälper mina förfäder genom att ge dem möjlighet att ta emot evangeliet, får jag en känsla som jag har svårt att uttrycka i ord ... en känsla som överväldigar mig i samma ögonblick som jag stiger in genom templets dörr."⁶

Enastående välsignelser väntar alla som ingår heliga förrättningar och förbund i templet. Vi blir bättre människor, bättre lärjungar till Kristus. När vi regelbundet tjänar i templet fördjupas vår kärlek till Gud. Vår tro på Herren Jesus Kristus stärks och vår förmåga att känna den Helige Anden i våra liv ökar.

I dag måste vi fråga oss själva: Är vi i sanning omvända? Visar vi den glädje över Jesu Kristi evangelium som trofasta lärjungar bör återspegla?

"Om du inte har besökt templet ännu, eller om du *har* besökt templet men inte för närvarande är värdig att inneha en tempelrekommendation, finns det inget viktigare mål för dig att arbeta på än att bli värdig att besöka templet. ... Skaffa

dig en tempelrekommendation och betrakta den som en dyrbar ägodel, för det är den.”⁷

Ditt liv blir aldrig detsamma igen. Större frid, glädje och tro väntar dig. Låt oss gå framåt med större tro det här året, med blicken ständigt riktad mot templet. Var tempelvärdig varje dag. ■

LOKALA NYHETER

”Sträva framåt och finn glädje genom Kristus”

Dick Thörn, Jönköpings församling

Göteborgs stavs stavskonferens den 26 april 2015 hölls i kyrkans möteshus i Alingsås och sändes ut via internet till övriga områden av staven.

Förste talare på stavskonferensen var Alingsåsbon och andre rådgivaren i stavspresidentskapet, **Kent Perciwall**. Han berättade att han, hans syster och föräldrar flyttade till Alingsås för 59 år sedan och att de då var de enda medlemmarna i kyrkan på orten. Han tyckte det var en fantastisk händelse att det nu hölls en stavskonferens i Alingsås, i ett möteshus som dessutom nyligen byggts ut. Han berättade också att temat för konferensen ”Sträva framåt och finn glädje genom Kristus” är det tema som Göteborgs stav nu haft i åtta år.

L2 Liahona

FOTNOTER

1. Jesaja 2:3.
2. Plan för området Europa 2015.
3. Familjen: Ett tillkännagivande för världen
4. Se *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph F Smith*, 249.
5. Dieter F. Uchtdorf, ”Att stå på vägen till Damaskus och vänta”, *Liahona*, maj 2011, s. 76.
6. (personligt brev).
7. Thomas S. Monson, ”Det heliga templet – en ledstjärna för världen”, *Liahona*, maj 2011, s. 93.

de heliga skrifterna. Hon jämförde vätskekontrollerna med att komma till kyrkan och hålla sina böner. Hon nämnde hur viktigt det är att inte hoppa över dessa tillfällen att få förnyad kraft. Första gången hon deltog i Göteborgsvarvet sprang hennes man bredvid i hennes takt, vilket hon jämförde med att Kristus alltid finns vid vår sida för att stödja oss.

Jesper Johansson från Västra Frölunda församling, som nyligen kommit hem från sin heltidsmission i Grekland, berättade om några av sina erfarenheter från den tiden. Inför förra året satte han upp som mål att försöka vara en mer kristuslik missionär. Det var ett tufft år, men också det bästa året. Jesus Kristus bar det tunga korset för vår skull. Det är viktigt att vi litar på honom. Han vet exakt hur det känns i allt som vi går igenom. Broder Johansson bar även på ett rörande sätt ett kort vittnesbörd på grekiska.

Cindia Mattsson från Kungsbacka församling kommer ursprungligen från Spanien. Hon berättade om hur

Emilia Åman från Utby församling talade om vikten av att ha fokus på vårt eviga mål och jämförde det med när hon sprungit Göteborgsvarvet (ett halvmaratonlopp). Bland annat nämnde hon den blå linje som målas upp under tävlingsdagarna för att löparna ska veta vilken väg de ska springa och jämförde detta med

Kent Perciwall, andre rådgivare i stavspresidentskapet i Göteborgs stav. I bakgrunden syns Emilia Åman och Jesper Johansson

FOTO MICHAEL STODE

FOTO MICHAEL STODE

Direkt efter mötet ses här president Kent Perciwall (till vänster), Jesper Johansson från Västra Frölunda församling och stavsresident Ulf Strömbom (till höger).

hon som tonåring kom i kontakt med kyrkan och blev medlem när hon fyllt 18 år. Det var en jobbig tid, speciellt för hennes mamma som var mycket orolig för sin dotter. Det blev inte lättare när hon som 20-åring åkte på mission och när hon efter sin mission gifte sig i templet. Hon önskar att hon förstått och behandlat sin mamma ännu bättre på den tiden, att hon kunde ha varit mera kristuslik och visat ovillkorlig kärlek som det står om i "Kärlekens lov" i 1 Korintierbrevet

kapitel 13. Hon avslutade med att säga att hon älskar sin mor och känner ovillkorlig kärlek till henne.

President Sture Nilsson i stavs-presidentskapet fick också tillfälle att dela med sig av några tankar. Han hade sökt i ordböcker om ordet "sträva" och läst att det innebär att göra sitt bästa, att på allvar försöka. Vi ska inte jämföra oss med andra, utan sträva efter att utvecklas. Han bar också sitt vittnesbörd om Kristi stora kärlek till oss alla.

Konferensens avslutande talare var stavsresident **Ulf Strömbom**. Han sa bland annat att kampen om människors själar fortsätter och att det kommer att bli värre, men att vi inte får glömma att Gud visste att det skulle bli så här. Gud har inte upphört att vara Gud. Vi behöver inte känna oro, men vi behöver, som han uttryckte det, "finkalibrera" våra liv. Han nämnde fyra områden för denna förfining; skriftstudier, böner, tempelbesök och släkthistoria.

När det gäller skriftstudier räcker det inte längre med att bara läsa dem sporadiskt. Vi behöver rannsaka dem. Han jämförde uttrycket rannsaka med när han i sitt arbete som polis gör en husrannsakan, hur de då verkligen letar noggrant. Det är viktigt att ge akt på Kristi ord, vilket också inkluderar tal från kyrkans generalkonferenser.

Personliga böner glädjer vår himmelske Fader precis som jordiska fäder blir glada när barnen hör av sig och söker råd och vägledning. Liksom piloter behöver lämna in en färdplan

Skriftstudier

Böner

Tempelbesök

till flygledningen före sin flygning behöver vi samråda med vår himmelske Fader om det vi vill göra i våra liv.

President Strömbom bar sitt vittnesbörd om att templet är Guds hus. Det är en plats för personliga uppenbarelser, samtidigt som vi hjälper våra förfäder. Kom till templet så ofta ni kan. Har ni råd att åka på utlandssemester har ni råd att komma till templet. Vi får kraft när vi kommer ut från Herrens hus.

När det gäller släkthistoria så berättade president Strömbom att han själv för närvarande skriver in berättelser från egna förfäder på kyrkans släktforskningsprogram "Family Tree", så att släktberättelser som han själv hört från egna förfäder inte dör bort med honom utan kan bli bevarade.

President Strömbom avslutade med att säga att det är viktigt att förstå "varför" vi ska göra det vi lär oss i kyrkan. Han och en annan medlem i kyrkan pratade om det för en tid sedan och kom fram till att evangeliet är det enda

alternativet; alla andra vägar är återvändsgränder. Han inbjöd alla att välja att leva efter evangeliet.

Konferensen inramades också av upplyftande musikframträdanden. "Jag vet att han älskar mig", sjöngs av barnen i Alingsås församling under

ledning av syster Ulrika Stode, och ackompanjerades av syster Wendy Dunford. En församlingskör sjöng "Älska varandra", under ledning av syster Johanna Hulldin, och ackompanjerades av syster Linda Ynghammar. ■

Äldste Hans T. Boom gästade åter Stockholm

Gunilla Olsson, Stockholms stav

Andra helgen i maj 2015 samlades Stockholms stav till stavskonferens och gästande medlem från de sjuttios kvorum var Hans T. Boom som för bara tre år sedan var i Stockholm i samma ärende. Det är relativt ovanligt att samma områdessjuttio under sin ämbets tid får gästa samma stavs

stavskonferens två gånger, men holländske äldste Boom verkade trivas med att vara tillbaks.

Staven möttes på lördagen i Gubbängens kapell för ett möte för alla vuxna medlemmar och sedan återigen på söndagen i Folkets Hus i Stockholm, men då för en allmän

Stavspresidentskapet i Stockholms stav tillsammans med äldste Hans T. Boom, områdessjuttio från Holland. Fr.v. Carl-Axel Karlsson, 1:e rådgivare, äldste Hans T. Boom, Jakob Hagman, stavsresident och Peter Forsgren, 2:e rådgivare.

Släkthistoria

FOTO JAKOB HAGMAN

FOTO GUNILLA OLSSON

Missionärer passar på att njuta av solen utanför Gubbängens kapell före lördagens session.

session för samtliga medlemmar. Det var vacker inramning med smyckande blommor, väl framförda andliga musiknummer, bland annat från en tonårig flickkör, och inspirerande tal från både unga och gamla, ledare och församlingsmedlemmar.

Den mesta av undervisningen stod äldste Boom själv för och han undervisade om flera principer. Under lördagens möte talade han mycket om sabbatsbudet. Han nämnde att apostlarna valde att fokusera all tid på sabbatsdagen i den undervisning de gav områdessjuttio i samband med generalkonferensen.

Han drog sig till minnes sina föräldrars undervisning om att hedra

sabbaten under hans uppväxt i Holland. Hans pappa som hindrade honom när han en söndag var på väg ut genom dörren för att meta och förklarade varför man avstår från sport när man håller sabbatsdagen helig. Hans mors exempel i hur hon placerade sig ytterst på kyrkbänken med barnen innanför sig mot väggen för att underlätta att hålla dem lugna och på plats när hans far tjänade i biskopsrådet och satt på förhöjningen. Och hur hans fru undervisar om sabbatsdagen genom att förbereda tysta lekböcker åt deras gemensamma barnbarn. Han förklarade att det finns stora välsignelser förknippade med att hålla sabbatsbudet, men att det ibland

Joseph Smith i den heliga lunden

MAMING KENNETH RILEY INTELLECTUAL RESERVE, INC.

kräver lite ansträngning och att vi inte alltid kan göra det som är bekvämast för oss.

Han meddelade nyheten att församlingsrådet ska spela en större roll i att planera söndagsmötena i fortsättningen och uppmanade alla att ta kallelser att tala på allvar. Att respektera medlemmars behov och ansträngning att komma till kyrkan för att få andlig näring, men också alla närvarande att ta emot det som förberetts. Han påminde oss också om att dela med oss av våra söndagsmöten, att inbjuda andra att närvara.

På söndagen fokuserade hans tal istället på Joseph Smith och hur Joseph gick tillväga för att själv skaffa sig ett vittnesbörd och hur vi alla måste gå tillväga. Äldste Boom återgav sin personliga process för att skaffa ett vittnesbörd om Mormons bok. Han redogjorde för många av de svårigheter Joseph måste ha stött på när han blev ifrågasatt av både vänner och fiender och hur han fortfarande ifrågasätts. Han kommenterade hur olika situationer kan uppfattas för olika människor, hur våra egna minnen till och med förvanskas med tiden och hur begränsad vår förmåga att förstå och rättvist tolka historia kan vara.

Han avslutade med att vittna om Joseph Smith och de sanningar han uppenbarade, och uppmanade alla att söka ett vittnesbörd på just det sätt som skrifterna uppmanar, genom uppriktig bön. ■

Lunds Arena

**Lena Carlsson och Terez Nilsson,
Lunds församling**

På onsdagar är det aktivitetskväll i Lunds församling. Då träffas unga kvinnor och unga män, de äldre primärbarnen har sina aktiviteter och de flesta av församlingens rådsmöten sker då. Men med jämna mellanrum bryter vi mönstret och bjuder in till en gemensam aktivitet som vi kallar Arena. Det handlar om en talangkväll för alla åldrar. Programmet varar aldrig längre än en timme och vi avslutar alltid med en gemensam fika. Vi har anordnat återkommande Arenakvällar i flera år nu. De brukar dyka upp med två, tre månaders mellanrum.

Vi känner att Arena fyller flera syften. Vi anstränger oss särskilt att bjuda in vänner till kyrkan, både som "artister" och som publik. Många av församlingens ungdomar gillar att spela och sjunga, och Arena blir ett naturligt mål att arbeta inför. Ibland tar man hjälp av en klasskompis, ibland gör man något tillsammans med någon från en annan församling. Alla genrer är tillåtna så länge texter och uppträdande är i linje med kyrkans normer. Vi märker att folk tycker om att "bli tjtade på". Det går inte att bara sätta upp en lista och tro att den ska fyllas av ivriga artister som vill dela med sig av sina talanger. Men nu när formen för Arenakvällarna finns på plats går det mycket lättare.

Vi är tacksamma för vårt biskopsråd som alltid lägger undan andra angelägenheter för att vara med på Arena. Arena blir verkligen en mötesplats där medlemmar, vänner och missionärer får en chans att lära känna varandra. Ibland har vi kryddat programmet med någon lek eller en tävling, men vi gör aldrig själva Arena till en tävling. Alla får uppskattning och applåder, även när ens nummer havererar. Dolda talanger kommer fram i ljuset och vi inspireras av varandras mod att dela med sig. ■

Brynnolf Rönndahl visar upp en av sina många talanger på en Arenakväll i Lunds församling 2014.

FOTO JOHANNES RÖNNDAHL

HUR JAG VET

I evangeliet finns allt man kan önska

Åsa Dalevall, Borlänge församling

Den 26 mars 1995 döptes jag och blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Med andra ord har det nu gått hela tjugo år. Jag vill gärna dela med mig av min berättelse.

Jag föddes 1978 av unga föräldrar som hade en dotter sedan tidigare. Fyra år senare skilde de sig och jag fick växa upp hos min far. Varannan helg var jag hos min mor. De gifte båda om sig och jag fick många syskon. 1985 kom min mammas make i kontakt med en man som berättade att han var mormon, eller medlem i Jesu Kristi kyrka av Sista Dagars Heliga. Mor och hennes man bjöd hem den nyfunne vännen och lärde sig mer om hans tro. Ytterligare medlemmar i kyrkan besökte dem och slutligen missionärerna. Min mamma hade aldrig några tvivel om att det de berättade om var sant. I december samma år döptes hon.

Vad gäller mig skulle det dröja nästan tio år till. Jag fick i alla fall nu möjligheten att komma till kyrkan varannan söndag med min mor. Jag minns inte riktigt vad jag tyckte på den tiden, utan jag gjorde mest bara det som jag såg mina föräldrar göra. I tonåren började jag även gå på kyrkaktiviteter, som Unga Kvinnor och annat. Jag började även gå till

kyrkan när jag var hos min far. Jag kunde känna en värme och en gemenskap där som jag inte upplevde någon annanstans än i kyrkan.

Men jag levde ett annat liv också. Ett liv som inte passade in i kyrkan. Jag och mina kompisar använde ibland ett fult språk, vi provade på att festa med alkohol och cigaretter, och vi umgicks gärna med killar som inte var de allra bästa. Men trots det så fortsatte jag att komma till kyrkan.

I januari 1995 skulle Bolliaden vara här i Borlänge, till och med på min egen skola.

Mina vänner i kyrkan ville gärna ha med mig dit. Jag tyckte att jag kunde ge det en chans i alla fall. Eftersom det var här i stan så jag kunde gå hem till min egen säng och sova på kvällen. Jag hade så svårt att sova borta.

Dagarna på Bolliaden gick. Jag hade nog egentligen inte så roligt, men under vittnesbördsötet sista dagen upplevde jag något som jag

FOTO: JENNY LIDBÄCK

Åsa Dalevall, Borlänge församling

tidigare aldrig varit med om; en helt fantastisk känsla uppfyllde mig. En känsla som gjorde att tårar strömmade nerför mina kinder och hjärtat slog så hårt att det kändes som det skulle hoppa ur bröstskorgen. Jag kunde inte sluta gråta på hela den dagen. Mitt hjärta ropade att jag vet att detta är sant och jag måste döpa mig. Jag hade inte sökt efter något svar eller ens

funderat på hur jag skulle göra angående kyrkan. Jag tyckte mig ha det bra som jag hade det. Men nu kunde jag inte bara gå vidare som vanligt. Jag var helt enkelt tvungen att göra en förändring i mitt liv, och det var att bli döpt som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Min far ville att jag skulle vänta tills jag blev myndig för att fatta beslutet, men mor och jag fick hjälp från ovan för att få honom att gå med på det. Min far, min bonusmor, min mor och alla mina syskon samt min farmor var med på dopet. En av mina bröder, som aldrig tidigare varit i kyrkan, påverkades starkt av anden och frågade senare sin mor (min bonusmor) varför han grät på mitt dop. Hon kunde inte svara på det. Men jag berättade för honom att det var den helige Anden som vittnade för honom att det jag gjorde var rätt. Det var en fantastisk dag i mitt liv. Att få känna sig helt ren och lycklig. Min mor har efteråt berättat att en helt annan slags blick infann sig i mina ögon.

Jag har sedan dess upplevt mycket som stärkt mitt vittnesbörd om att vår Himmelske Fader och Jesus Kristus lever, och att detta är deras återupprättade rike på jorden i dag. Jag har under dessa tjugo år aldrig tvivlat på att evangeliet är sant. Visst har mitt vittnesbörd ibland varit mindre brinnande inom mig på grund av felaktiga

beslut, men jag har aldrig tvivlat. Vi måste dock komma ihåg att trots alla dessa fantastiska känslor som Anden ger, så är tron något vi själva måste välja varje dag. Vi är här för att tro. Jag vill välja att tro på detta för jag tycker det är fantastiskt. Allt faller på plats i

Jesu Kristi evangelium. Jesus säger i Bibeln till sina apostlar: "Skall ni också lämna mig?" Då svarar Simon Petrus: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord!" Det är så jag känner: Till vem skulle jag gå? I evangeliet finns ju allt man kan önska. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristi-kyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar man på "Hur man

skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen. ■

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Tel. 036-719663

Redaktionen har fått nya medarbetare:

Gunilla Olsson, stavsreporter

Stockholms stav

gunilla.m.olsson@gmail.com

Pelargatan 13, 121 47 Johanneshov

0737-193528

Sara Petersson, stavsreporter Stockholms

södra stav

sara.petersson@gmail.com

Ragnebergsvägen 35, 136 67 Vendelsö

Elisabet Aase, stavsreporter Malmö stav

elisabetaase@gmail.com

Lagmansgatan 4C, 214 66 Malmö

0708-350151 ■